HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

קילקולי המים. כגון מגנים שנפלו מחמת הבור: **חוטטין.** נפלו לרוחות בקרקעית הבור מעלה אומן במועד: **אבל לא חוטטין אומן.** מי אמרת בשלמא הא דקתני הכיא בריימא שלמעלה (ג) של יחיד היינו בשיחיד צריך לו חיכא למיקמי הא דקתני הכי בריימא אבל לא חוטטין בשאין יחיד צריך לו אלא לו הא דקתני לה הא לחוטטין בשאין יחיד צריך לו אלא לו ק"ל הא מאי בשיחיד צריך לו כו'. כלומר במאי מוקמת הא דקתני חוטטין בשרבים צריכין להן והשתיא כו' של רבים חופרין אותן: **אלא מאי בשיחיד קמיירא.** דקתני חופרין בורות של רבים בשרבים צריכין לו קאמר להא בריימא דקתני הכא של רבים חופרין אותן: **אלא מאי בשרבים.** ואין צריך לומר בשל רבים לחפילו חפירה מועד ולא קאמר לרבי יוחנן דאמר לא שנו כו': **מתניתין נמי דיקא.** דבשרבים צריכין לו לחפירה נמי מותר: **לקוץ אף בדרכים.** לפנות קוצים שבדרכים: **מרגילין בהיות בסולו ארבעים אמה.** שמרגילין שיהא (ה) נוגע במקום תחת המים כדי שיהא בו ארבעים אמה: **לא.** דקאמרת להתוי הני נמי בהדיא קתני במתני' מתקנין כו' אלא ולמי הא דקתני ועושין כל צורכי רבים לאתויי חפירה קא אתו: (ו) **מליינין אף הקבורות.** שעושין סימנים על הקבורות כדי שלא ילכו לחורבה לשמות: **רבי פפא אמר סלו סלו.** כל מד ומד נקיט מאי דהוה מסיק לדעתיה ולא פליגי אלא לאורחיה דמלתא דכל חד מסיק לדעתיה מאי דלא מסיק חבריה לדעתיה:

בשבתא דריגלא. שבת של יוסי הרגל שהיו הורסין והיו מתקנין כל בני העיר לשמוע הלכות של רגל: אין

לאתויי הך דתניא. קא סלקא דעתיה דהאי דקפריך הכא דבכלל מתקנין הדרכים לא הוי קורך דרכים לתיקון משמע שמתקן הגשמיות והגומות הלכך פריך הכי ומתרץ כל אלו דהאי קתני להו דהוו בכלל מתקנין כו' ק"ל הא למקשה הך קושיא לא היתה מתניתא שגורה בפיו ולא הוי ידע (ז) לדגרס בה ומתקנין את הדרכים: **והיה עליך דמים.** פי' רבינו חננאל נקיט ליה להאי קרא מפרשת (ח) מעקה דלמי להאי דהוי מכשול ממתני' עם הגמרא יש ללמד שמסור להשקות קרקעות אלא חומה דהוו דבר האבד שיתקלקלו התבואה והמילונות הנטועים בה והוא הדין לשאר עבודת קרקע אסור במולו של מועד והא דלמרינן דמותר להשקות הני מילי כגון מתמת המים העוברת בשדה עמו לליכא טירחא יתירא ומותר לתקן בורות שיחין ומערות של יחיד ושל רבים מותר לחפור לכתחילה כיון דלריכי למים דהכי מגיא לעיל כדפרישית: **רמז** לציון. דהאי קרא לא כתיב אלא לעתיד אבל לא בזמן הזה ומיהו מצי למיכא למילף מהתם: **הא** מקמי דליתי יחזקאל. כלומר לדיך דלמרת דבזמן הזה הוי (ט) מדאוריימא אי] אם כן מקמי דליתי יחזקאל הוה ליה להקדוש ברוך הוא לגמתוינהו דלריך ליון ומתרץ הרבה דבריס דקיס לן דלמחורין מן התורה אלא כתיב בקרא אלא בהלכה עד דאתא יחזקאל ואתי הכי מסיק לדעתיה:

רב פפא אמר סלו סלו. כל מד ומד נקיט מאי דהוה מסיק לדעתיה ולא פליגי אלא לאורחיה דמלתא דכל חד מסיק לדעתיה מאי דלא מסיק חבריה לדעתיה:

בשבתא דריגלא. שבת של יוסי הרגל שהיו הורסין והיו מתקנין כל בני העיר לשמוע הלכות של רגל:

קילקולי המים שברה"ר וכו': חטיטה אין חפירה לא אמר ר' יעקב אמר ר' יוחנן לא שנו אלא שאין רבים צריכין להם אבל רבים צריכין להם אפילו חפירה מותר וכי רבים צריכין להם מי שרי והתניא חוטטין בורות שיחין ומערות של יחיד ואין צריך לומר של רבים ואין חופרין בורות שיחין ומערות של רבים ואין צריך לומר של יחיד מאי לאו בשרבים צריכין להם לא בשאין רבים צריכין להם דכוותה גבי יחיד שאין יחיד צריך להם חטיטה מי שרי והתניא בורות שיחין ומערות של יחיד כונסין מים לתוכן אבל לא חוטטין (י) ולא שפין את סדקיהן ושל רבים חוטטין אותן ושפין את סדקיהן ואלא מאי בשיחיד צריך להם דכוותה גבי רבים בשרבים צריכין להם חפירה מי אסיר והתניא בורות שיחין ומערות של יחיד כונסין מים לתוכן וחוטטין אותן אבל לא שפין את סדקיהן ולא חוטטין לתוכן ולא סדין אותן בסיד ושל רבים חופרין אותן וסדין אותן בסיד אלא קשיא הך קמייתא תרתי הכי חוטטין בורות של יחיד [א] בשיחיד צריך להם ואין צריך לומר בשל רבים בשרבים צריכין להם [ב] דאפילו חפירה מותר ואין חופרין בורות שיחין ומערות של רבים [ג] בשאין רבים צריכין להם ואין צריך לומר של יחיד דכי אין יחיד צריך להם [ד] אפילו חטיטה נמי אסור אמר רב אשי מתניתין נמי דיקא דקתני עושין כל צורכי רבים כל לאתויי מאי לאו לאתויי חפירה לא לאתויי הא דתניא [ה] יוצאין לקווץ את הדרכים ולתקן את הרחובות ואת [ו] האסטרטאות ולמוד את המקואות וכל מקוה שאין בו ארבעים סאה מרגילין לתוכו ארבעים סאה ומנין שאם לא יצאו ועשו כל אלו שכל דמים שנשפכו שם מעלה עליהם הכתוב כאילו הם שפכום ת"ל [1] והיה עליך דמים הא בהדיא קתני לה ומתקנין את הדרכים ואת הרחובות ואת המקואות ועושין כל צורכי רבים לאתויי מאי לאו לאתויי חפירה שמע מינה: [2] מציינין את הקברות: אמר ר"ש בן פזי רמז לציון קברות [3] מן התורה מנין [4] תלמוד לומר [2] **וראה עצם** אדם ובנה אצלו ציון א"ל רבינא לרב אשי הא מקמי דליתי יחזקאל מאן אמר וליטעמיך הא [5] דאמר רב חסדא דבר זה מתורת משה רבינו לא למדנו מדברי יחזקאל בן בוזי למדנו [3] כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבוא אל מקדשי [6] (לשרתני) מקמי דליתי יחזקאל מאן אמר אלא גמרא גמירי לה ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא הכא נמי גמרא גמירי לה ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא רבי אבהו אמר מהכא [4] וטמא טמא יקרא טומאה קוראה לו ואומרת לו פרוש וכן אמר רבי עוזיאל בר בריה דרבי עוזיאל רבה טומאה קוראה לו ואומרת לו פרוש והאי להכי הוא דאתא ההוא מיבעי ליה לכדתניא וטמא טמא יקרא [5] זצריך להודיע צערו לרבים ורבים מבקשין עליו רחמים א"כ ליכתוב וטמא יקרא מאי וטמא טמא שמעת מינה תרתי אבי אמר מהכא [5] ולפני עור לא תתן מכשול רב פפא אמר (ג) [6] ואמר סלו סלו פנו דרך רב חיננא אמר הרימו מכשול מדרך עמי ר' יהושע בריה דרב אידי אמר [7] והודעת להם את הדרך (אשר) ילכו בה מר זוטרא אמר [8] והזהרתם את בני ישראל מטומאתם רב אשי אמר [9] ושמרתם את משמרתי לשמרתי רבינא אמר [10] ושם דרך נראנו בישע אלהים אריב"ל [11] כל השם אורחותיו זוכה ורואה בישועתו של הקדוש ברוך הוא שנאמר ושם דרך אל תקרי ושם אלא ושם דרך נראנו בישע אלהים רבי ינאי הוה ליה ההוא תלמידא דכל יומא הוה מקשי ליה בשבתא דריגלא לא הוה מקשי ליה

קרי

לקורע את הדרכים ולתקן את הרחובות (והאיסטרטאות) [והאיסטרטאות] ולמוד המקואות וכל מקוה שאין בו מ' סאה מרגילין לתוכו ארבעים סאה. ומנין שאם לא יצאו ותיקנו כל אלו, כל דמים שנשפכו שם מעלה אני עליהם כאילו הם שפכום, שנאמר ועשית מעקה לגגך וגו', וכתיב והיה עליך דמים. ופריק הא בהדיא קתני לה, מתקנין את הדרכים כו', כל צורכי רבים לאתויי מאי, לאתויי חפירה שה"מ מותרת. **תניא** בורות שיחין ומערות של יחיד, כונסין לתוכן מים במועד אבל לא חוטטין אותן ולא שפין את סדקיהן, ושל רבים חופרין אותן וסכין אותן בסיד. ומציינין את הקברות. רמז לציון מנא לן, מדכתיב וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון. ועד דלא אתא יחזקאל מאן אמרה, אלא גמרה גמירי לה ויחזקאל אסמכה אקרא. רבי אבהו אמר מהכא, וטמא טמא יקרא, טומאה קוראה לו ואומרת פרוש. ושו"מ נמי, כל מי שאירע בו דבר כגון המצורע וכיוצא בו, צריך להודיע לרבים ורבים מבקשין עליו רחמים, שנא' וטמא טמא יקרא. ורבנן אחריני נמי אמרי מהני קראי, ולפני עור לא תתן מכשול. וכתיב הרימו מכשול מדרך עמי. [וכתיב] והודעת להם את הדרך ילכו בה. רב אשי אמר ושמרתם את משמרתי עשו משמרת למשמרתי. רבינא אמר ושם דרך נראנו בישע אלהים. וכל השם אורחותיו זוכה ורואה בישועתו של הק', שנאמר ושם דרך נראנו בישע אלהים קרי ביה ושם דרך. ר' ינאי הוה ליה ההוא תלמידא כל שתא הוה מקשי ובשבתא דריגלא לא הוה מקשי,

---

ו) קילקולי המים. כגון מגנים שנפלו מחמת הבור: **חוטטין.** נפלו לרוחות בקרקעית הבור מעלה אומן במועד: **אבל לא חוטטין אומן.** מי אמרת בשלמא הא דקתני הכיא בריימא שלמעלה (ג) של יחיד היינו בשיחיד צריך לו חיכא למיקמי הא דקתני הכי בריימא אבל לא חוטטין בשאין יחיד צריך לו אלא לו הא דקתני לה הא לחוטטין בשאין יחיד צריך לו אלא לו ק"ל הא מאי בשיחיד צריך לו כו'. כלומר במאי מוקמת הא דקתני חוטטין בשרבים צריכין להן והשתיא כו' של רבים חופרין אותן: **אלא מאי בשיחיד קמיירא.** דקתני חופרין בורות של רבים בשרבים צריכין לו קאמר להא בריימא דקתני הכא של רבים חופרין אותן: **אלא מאי בשרבים.** ואין צריך לומר בשל רבים לחפילו חפירה מועד ולא קאמר לרבי יוחנן דאמר לא שנו כו': **מתניתין נמי דיקא.** דבשרבים צריכין לו לחפירה נמי מותר: **לקוץ אף בדרכים.** לפנות קוצים שבדרכים: **מרגילין בהיות בסולו ארבעים אמה.** שמרגילין שיהא (ה) נוגע במקום תחת המים כדי שיהא בו ארבעים אמה: **לא.** דקאמרת להתוי הני נמי בהדיא קתני במתני' מתקנין כו' אלא ולמי הא דקתני ועושין כל צורכי רבים לאתויי חפירה קא אתו: (ו) **מליינין אף הקבורות.** שעושין סימנים על הקבורות כדי שלא ילכו לחורבה לשמות: **רבי פפא אמר סלו סלו.** כל מד ומד נקיט מאי דהוה מסיק לדעתיה ולא פליגי אלא לאורחיה דמלתא דכל חד מסיק לדעתיה מאי דלא מסיק חבריה לדעתיה:

בשבתא דריגלא. שבת של יוסי הרגל שהיו הורסין והיו מתקנין כל בני העיר לשמוע הלכות של רגל:

לאתויי הך דתניא. קא סלקא דעתיה דהאי דקפריך הכא דבכלל מתקנין הדרכים לא הוי קורך דרכים לתיקון משמע שמתקן הגשמיות והגומות הלכך פריך הכי ומתרץ כל אלו דהאי קתני להו דהוו בכלל מתקנין כו' ק"ל הא למקשה הך קושיא לא היתה מתניתא שגורה בפיו ולא הוי ידע (ז) לדגרס בה ומתקנין את הדרכים: **והיה עליך דמים.** פי' רבינו חננאל נקיט ליה להאי קרא מפרשת (ח) מעקה דלמי להאי דהוי מכשול ממתני' עם הגמרא יש ללמד שמסור להשקות קרקעות אלא חומה דהוו דבר האבד שיתקלקלו התבואה והמילונות הנטועים בה והוא הדין לשאר עבודת קרקע אסור במולו של מועד והא דלמרינן דמותר להשקות הני מילי כגון מתמת המים העוברת בשדה עמו לליכא טירחא יתירא ומותר לתקן בורות שיחין ומערות של יחיד ושל רבים מותר לחפור לכתחילה כיון דלריכי למים דהכי מגיא לעיל כדפרישית: **רמז** לציון. דהאי קרא לא כתיב אלא לעתיד אבל לא בזמן הזה ומיהו מצי למיכא למילף מהתם: **הא** מקמי דליתי יחזקאל. כלומר לדיך דלמרת דבזמן הזה הוי (ט) מדאוריימא אי] אם כן מקמי דליתי יחזקאל הוה ליה להקדוש ברוך הוא לגמתוינהו דלריך ליון ומתרץ הרבה דבריס דקיס לן דלמחורין מן התורה אלא כתיב בקרא אלא בהלכה עד דאתא יחזקאל ואתי הכי מסיק לדעתיה:

רב פפא אמר סלו סלו. כל מד ומד נקיט מאי דהוה מסיק לדעתיה ולא פליגי אלא לאורחיה דמלתא דכל חד מסיק לדעתיה מאי דלא מסיק חבריה לדעתיה:

בשבתא דריגלא. שבת של יוסי הרגל שהיו הורסין והיו מתקנין כל בני העיר לשמוע הלכות של רגל:

ז) [פי' דרכים המפולשין], [ער' תוס' ב"ב קמו. ד"ה מעין], **ג)** תענית יז: יומא עא: [ב"ק נא:], **ד)** [ב"ק נא.], **ה)** [סוטה לב:] נדה סו. שבת סז. סוכה יז. [ע"ש], **ו)** [יומות כא.], **ז)** [סוטה ה:], **ח)** [ב"ק נא.], **ט)** [עיין במשנה למעלה ג.], **י)** בכ"י בשין יעקב ליתא מיבא אלא, **כ)** [ניטין מח:], **ל)** [ער' תוס' שבועות לה:], **מ)** [משם לח מוכח מידי ושם כתיב קרא מחבירו ובאתה אל הכ"ל מפ' מקלט העתק מחילופי גרסאות], **נ)** [ועי' תוס' ב"ב קמו. ד"ה מעין],

הגהות הב"ח

(ה) גמ' אבל לא חוטטין אותן ולא שפין: **(ו)** שם רב פפא אמר מהכא ואמר מלו כו' רב חיננא אמר מהכא ברייה דר"ח אמר מהכא והמתרגם כו' דלרך כו': **(ז)** רש"י ד"ה אבל כו' בריימא שלמעלה חוטטין של יחיד היינו: **(ח)** ד"ה מרגילין כו' שיהא נוגע (במקום) [במקום] כו' וכ"ש בגמא דפ' זה הוא של רבינו הלוי ס"ל דוהה טעונה מים מיהו אבל לדעת רש"י ס"ל דלא בעי מים מיהו ל"ל מרגילין למוהו מ' אמה היינו מי גשמים ע' בפ' במה אשה שבת דף סה ע"ב ובבכורות דף כה ע"ב: **(ט)** ד"ה דבמקי כו' הפגרים המוטלין בארצם וכמו הוא (שלא בא בכתוב וכו' עושה ליון) תפ"ה ובי"ב ס"ל שלא בא בכתוב לחזיר ואמר שיהא מלא עושה ליון דמ"ה ול"ל ליון דכיון שליון מטעם בעלמו מכפרו בקרקע ולין לריך ליון: **(י)** ד"ה כל בן נכר ערל לב שנתנברו מעשיו לאביו שבשמים שנעשה ערל לב וערע"ז כדמפרש בפ"ב דמנחות ועל כאר שמתו כו': **(ו)** ד"ה לפני כו' ומיהרות הס"ד ומ"ש מה"ל פנו דרך. עשו דרך פנוי ללכת בו הס"ד:

גליון הש"ס

גמ' ת"ל וראה עצם אדם. עי' נדה דף נו ע"ש תוס' ד"ה ובנה:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] תוס' ד"ה הא מקמי וכו' מלמוריימא. ל"ג עיין נדה דף נו ע"ש ומעין בב"ב קמו ע"ש תוס' ד"ה מעין ד' ומיהו בב"ב קנו ד"ה ובנה ופפר יל דוד ולמיפי שהרגים בזה:

מוסף רש"י

דבר זה. לכבן על פסול לעבודה (סנהדרין כב:). **כל בן נכר ערל לב.** כהן מומר לעבודת כוכבים שהוא ערל לב ומעכבו מעשיו לפניו שבשמים (שם פג: וכעי"ז שם כב: ויומא עא:) **שמעכבו** מעשיו מעמא ערלה לבו שהוא ערל לב רשע (זבחים יח:). **וערל בשר.** שמחו מחיו מעמת מילה (יומא שם וסנהדרין שם ושם וחבחים שם). **לא יבא אל מקדשי.** ויניו מזהיר מדבני קבלה בעלמא ולא נקי עלה (סנהדרין פד:). **מאן אמר.** מלין למלו דבר זה, שמניו שבקיק שני דוגמים (טו:) שהכהן על עבודתו פסולה (יומא עא:). **וטמא טמא יקרא.** הוא עלמו מומר טעמת הוא (חולין עח.) כלומר קורו מעליו שטמא הוא (סוטה לב:). **כל השם אורחותיו.** מהצד הפסד מלוה כנגד שכרה (סוטה ה:).

1. וְלֹא יִשָּׁפֵךְ דָּם נָקִי בְּקֶרֶב אַרְצְךָ אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה וְהָיָה עָלֶיךָ דָּמִים:
דברים יט י

2. וְעָבְרוּ הָעֹבְרִים בָּאָרֶץ וְרָאָה עֶצֶם אָדָם וּבָנָה אֶצְלוֹ צִיּוֹן עַד קָבְרוּ אֹתוֹ הַמְקַבְּרִים אֶל גֵּיא הֲמוֹן גּוֹג:
יחזקאל לט טו

3. כֹּה אָמַר אֲדֹנָי אֱלֹהִים כָּל בֶּן נֵכָר עֲרֵל לֵב וַעֲרֵל בָּשָׂר לֹא יָבוֹא אֶל מִקְדָּשִׁי לְכָל בֶּן נֵכָר אֲשֶׁר בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
יחזקאל מד ט

4. וְהִצָּרוּעַ אֲשֶׁר בּוֹ הַנֶּגַע בְּגָדָיו יִהְיוּ פְרֻמִים וְרֹאשׁוֹ יִהְיֶה פָּרוּעַ וְעַל שָׂפָם יַעְטֶה וְטָמֵא טָמֵא יִקָּרֵא: ויקרא יג מה

5. לֹא תַקְלֵל חֵרֵשׁ וְלִפְנֵי עִוֵּר לֹא תִתֵּן מִכְשֹׁל וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְיָ:
ויקרא יט יד

6. וְאָמַר סְלוּ סְלוּ פַּנּוּ דֶּרֶךְ הָרִימוּ מִכְשׁוֹל מִדֶּרֶךְ עַמִּי:
ישעיהו נז יד

7. וְהִזְהַרְתָּה אֶתְהֶם אֶת הַחֻקִּים וְאֶת הַתּוֹרֹת וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת הַדֶּרֶךְ יֵלְכוּ בָהּ וְאֶת הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן:
שמות יח כ

8. וְהִזְהַרְתֶּם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִטֻּמְאָתָם וְלֹא יָמֻתוּ בְּטֻמְאָתָם בְּטַמְּאָם אֶת מִשְׁכָּנִי אֲשֶׁר בְּתוֹכָם: ויקרא טו לא

9. וּשְׁמַרְתֶּם אֶת מִשְׁמַרְתִּי לִבְלְתִּי עֲשׂוֹת מִחְקּוֹת הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לִפְנֵיכֶם וְלֹא תִטַּמְּאוּ בָהֶם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:
ויקרא יח ל

10. זִבְחֵי תוֹדָה יְכַבְּדָנְנִי וְשָׂם דֶּרֶךְ אַרְאֵנּוּ בִּישׁוּעַת אֱלֹהִים:
תהלים נ כג

פיסקא וחוטטין אותן. חטיטה אין חפירה לא. ותרוצנא הכי חוטטין בורות שיחין ומערות יחיד, בשיחיד צריך להן, ואין צריך לומר של רבים דכי רבים צריכין להם אפי' חפירה נמי שרי. ואין חופרין של יחיד, דכי אין יחיד צריך להן אפי' חטיטה נמי אסור. אמר רב אשי מתניתין נמי דיקא דקתני עושין כל צורכי רבים, לאתויי מאי לאו לאתויי חפירה. ודחינן לא, לאתויי הא דתניא יוצאין